

løse. Nu er „adskillige Aar“ maaske meget sagt; men at det vil tage nogen Tid, maaske adskillige Maaneder, og vel nok strække sig ud over det ene Aar, det tror jeg, at ærede Medlemmer i Virkeligheden ville være paa det rene med. I saa lang Tid har det endnu ikke været dette Ministerium forundt at virke. Den Tid, dette Ministerium har haft at arbejde med Sagerne i, har været saadant noget som 3 Maaneder. Jeg kunde tænke mig, at hvis Ministeriet f. Eks. var traadt til i Begyndelsen af Sommeren og havde haft Sommeren til et roligt Arbejde paa de forskellige Lovgivningsarbejder, havde der været en Mulighed for ved at forcere denne Sag frem til det yderste at faa den tilstrækkelige Undersøgelse til at kunne forelægge et saadant samlet Lovforslag. Men nu traadte vi til for 3 Maaneder siden; forefandt intet Forarbejde til en saadan samlet Lovgivning, skulde altsaa sætte det hele i Scene i ganske kort Tid. Dette forekom det mig umuligt at gøre. Sagen er, at naar vi skulle til at lovgive her, rejser der sig en hel Række Spørgsmaal, som ere baade store og vanskelige. Hvis der skal en samlet Lovgivning til, maa man gennem denne Lov klare Forholdet til Bankerne, bestemme, hvad der skal ske med de Pengeinstitutter, der paa een Gang ere Banker og Sparekasser. Det er jo et meget betydeligt Antal Pengeinstitutter, der raader over ganske betydelige indskudte Sparemidler, som dette gælder. Der er 21 saadanne Bankafdelinger; som ligefrem ere en Art Sparekasser samtidig, og det Sparebeløb, som er indestaaende i disse Bankafdelinger, er betydeligt over 100 Mill. Kr. Halvdelen deraf indestaar i de forskellige Afdelinger af Den danske Landmandsbank. Der rejser sig det Spørgsmaal: Skal denne Sammenblanding af Bank og Sparekasse fortsættes, eller skal man bryde ind og sige: Dette maa ikke ske i Fremtiden. Hvis det sidste skulde ske, maatte man i hvert Fald give meget omfattende og omhyggelige Regler for, hvorledes Overgangen skulde foregaa. Ærede Medlemmer ville vistnok alle være paa det rene med, hvilken Betydning det vilde have for vort økonomiske Liv, om man pludselig traf den Foranstaltning, at en Bank som Den danske Landmandsbank skulde ophøre med sine Sparekasseindskud. — Et andet Spørgsmaal, som ganske naturligt maatte komme frem under en saadan Overgang, var hele Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Dispositionsfriheden for Sparekasseafdelingerne skulde indskrænkes. Det

er et overmaade omfattende og vidtrækkende Spørgsmaal, i hvilken Grad man skal gribe ind i det Forhold, hvorledes de skulde anbringe deres Forretningsmidler og alt saadant, og jeg er tilbøjelig til at tro; at dette ikke kan løses, uden at man samtidig omhyggelig overvejer, hvorledes man skal gribe ind i Bankernes Virksomhed. Der vil nødvendigvis kræves en Lovgivning for Bankernes Forretningsførelse samtidig med en Lovgivning for Sparekassernes Forretningsførelse. En Lovgivning om Bankerne kræver atter Gennemførelse af en Aktielovgivning. Dette Spørgsmaal er jo nu under Overvejelse i en Kommission, som er nedsat af den foregaaende Regering. For Sparekassernes Vedkommende er der vel i denne Sammenhæng Grund til at gøre opmærksom paa den ejendommelige Stilling, der er imellem dem og Bankerne. Jeg tror, at et af de ærede Medlemmer gjorde opmærksom paa dette, at Bankerne ogsaa modtage Sparekasseindskud, og det er jo unægtelig i høj Grad Tilfældet. Man kan vel sige, at saa godt som alle Banker modtage Sparekasseindskud under lidt afvigende Former, nogle af dem med Stempelbegunstigelse ligesom Sparekasserne, andre uden Stempelbegunstigelse. Vi have i Øjeblikket omtrent 50 Banker, som have faaet denne Stempelbegunstigelse, idet man i Perioden fra 1880—1901 gav denne Stempelbegunstigelse i Overensstemmelse med den Forstaaelse af Loven af 1880; som den Gang, denne Lov blev vedtagen, blev gjort gældende af Ordføreren i Folketinget og Landstingsudvalget. Men efter 1901 er man pludselig slaaet om i det modsatte Spor og har nægtet denne Stempelbegunstigelse. Der findes nu 45, som ikke have den, men dette har i Praksis ikke forhindret, at de under andre Former i Virkeligheden ogsaa modtage Indskud. Jeg bør maaske i denne Forbindelse gøre opmærksom paa en Misforstaaelse, som jeg tror, det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey) har gjort sig skyldig i, med Hensyn til, hvilke Pengeinstitutter der er undergivet Sparekassekontrol. Det ærede Medlem nævnte forskellige Institutter, over hvis Tilstand han var ikke lidet forarget, og blandt disse nævnte han det samme Institut, som et andet æret Medlem fra Fyn (J. Pedersen) allerede har beskæftiget sig med. Om dette Sparekasseinstitut sagde han, saa vidt jeg forstod ham, at det ikke var under Sparekasseinspektoraatets Kontrol, idet der fandtes en Aktiekapital, og i Henhold til Bestemmelsen i den gamle Lovs § 11 skulde Institutter, som have